

Kocianova houslová soutěž

Nová energie v porotě

Fresh energy in the jury

Do poroty letos vstupují dvě výrazné osobnosti mladší generace – koncertní mistr České filharmonie Jan Mráček a laureát z roku 2019, talentovaný virtuos Daniel Matejča. Jejich profesní dráhy se protínají právě zde. Zatímco jeden dnes hodnotí soutěžící s nadhledem zkušeného sólisty, druhý přináší autentickou a stále živou perspektivu nedávného účastníka. Společně tak do poroty vnášejí energii, otevřenost i cit pro současnou hudební generaci.

This year, the jury is enriched by two distinctive personalities from the younger generation. Concertmaster of the Czech Philharmonic, Jan Mráček, and the 2019 laureate, the talented virtuoso Daniel Matejča. Their professional paths intersect here. While one now evaluates competitors with the insight of an experienced soloist, the other offers an authentic and still vivid perspective of a recent participant. Together, they bring energy, openness, and a strong sensitivity to the contemporary generation of musicians into the jury.

Rozhovor / Interview
Zoja Syguda

Zaměřuji se na nejbližší koncert, skladbu a zdokonalení

I focus on the upcoming concert, the composition, and improvement

Rozhovor na str. 4
Interview on pg. 4

Buďte s námi
Keep in touch

fb/kocianovousti
ig/kocian.competition
www.kocianovousti.cz

Hudba je jazyk, který nepotřebuje překlad

Za podmanivého zvuku marimby byl slavnostně zahájen 68. ročník Kocianovy houslové soutěže, který letos do Ústí nad Orlicí přivedl přes 70 talentů z České republiky a dalších 19 zemí světa. Mnozí mladí virtuosové neváhali vážit cestu dlouhou tisíce kilometrů.

Ředitelka soutěže Lenka Lipenská ve svém úvodním slovu připomněla, že hudba je univerzálním jazykem, který překračuje hranice - hranice trémy, nejistoty a vlastních možností. Na její slova o hlubším smyslu interpretace navázal předseda poroty Leoš Čepický. Ten soutěžícím kladl na srdce, že technika bez emocí zůstává prázdnou: „Důležité je jít na pódium s tím, že chcete hudbu opravdu sdílet – ne ji jen odehrát.“

Music is a language that needs no translation

The 68th edition of the Kocian Violin Competition was ceremoniously opened to the captivating sound of the marimba. This year, the event has brought more than 70 young talents from the Czech Republic and 19 other countries to Ústí nad Orlicí.

In her opening speech, the competition's director Lenka Lipenská reminded the audience that music is a universal language that transcends boundaries – the boundaries of stage fright, uncertainty, and one's own limits. Her reflections on the deeper meaning of interpretation were followed by the chairman of the jury, Leoš Čepický. He emphasised to the contestants that technique without emotion remains empty: "What truly matters is stepping onto the stage with the intention to genuinely share the music – not just to 'play' it."

Představení poroty

Introduction of the jury

Předseda poroty / Chairman

Prof. Leoš Čepický

Hudební fakulta AMU Praha, primárius Wihanova kvarteta, laureát KHS 1981

Music Faculty of AMU Prague, first violinist of the Wihan Quartet, laureate of KVC 1981

MgA. Štěpán Ježek, Ph.D.

Hudební fakulta AMU Praha, člen Bennewitzova kvarteta

Music Faculty of AMU Prague, member of the Bennewitz Quartet

Bc. Daniel Matejčka

Ambasador soutěže a její laureát z roku 2019

Ambassador of the competition and laureate 2019

MgA. Jan Mráček

Houslový virtuos koncertní mistr České filharmonie

Vilion virtuoso, concertmaster of the Czech Philharmonic

Prof. František Novotný

Hudební fakulta JAMU Brno, VŠMU Bratislava, laureát KHS 1979

Music Faculty of JAMU Brno, VŠMU Bratislava, laureate of KVC 1979

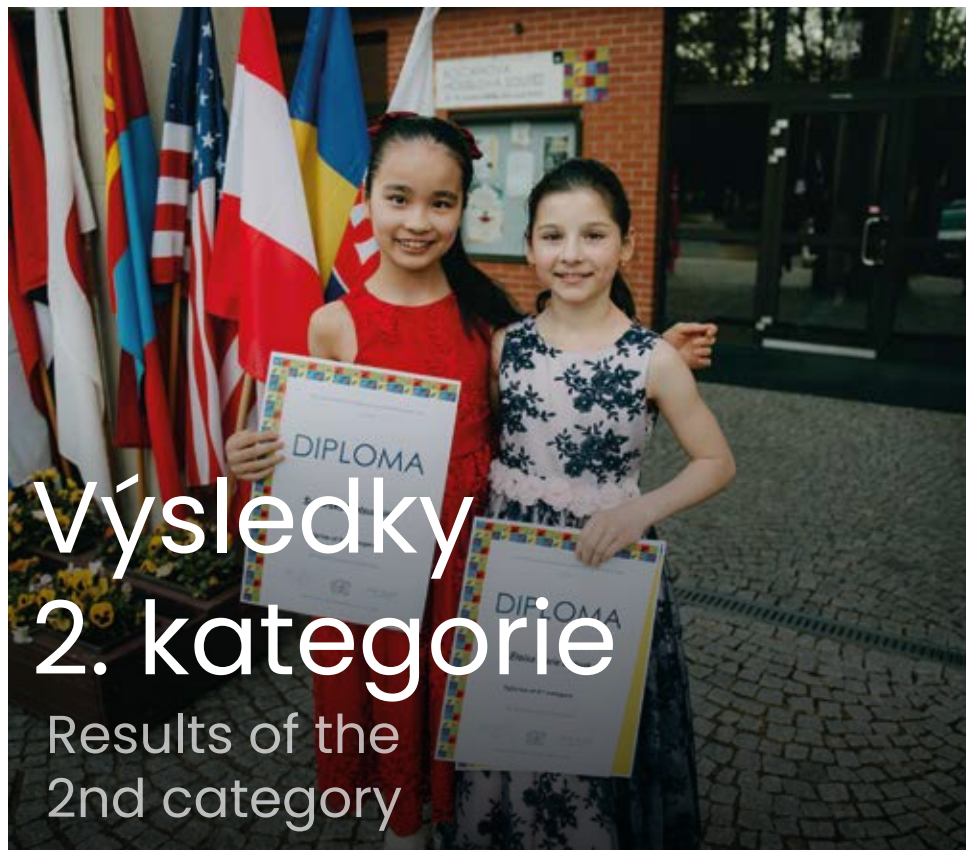
Prof. Priv. - Doz. Mag. Peter Schuhmayer (AU)

University of Music and Performing Arts Vienna,
člen Artis-Quartet
/member of Artis-Quartet

Prof. Małgorzata Skorupa (PL)

Stanislaw Moniuszko Academy of Music in Gdańsk,
pedagožka laureátky 2025
/teacher of laureate 2025

Výsledky 2. kategorie

Results of the
2nd category

1. cena / 1st prize

Eloisa Marie Aubert,
Lucembursko

Sumireko Matsushima,
Japonsko

2. cena / 2nd prize

Annika Lietz, Německo

3. cena / 3rd prize

Rio Amemiya, Japonsko

Čestné uznání 1. stupně

Certificate of Merit 1st grade
Iva Rakočević, Srbsko

Čestné uznání 2. stupně

Certificate of Merit 2nd grade
Benjamin Tiemroth, Dánsko

Čestné uznání 3. stupně

Certificate of Merit 3rd grade
Vít Langášek, ČR
ZUŠ Varhanická, Brno

Sofija Poljščuka, Lotyšsko

Porota hodnotí II. kategorii

**Prof. Priv. – Doz. Mag. Peter
Schuhmayer**

Musím říct, že výsledky druhé kategorie byly úžasné, zejména v druhém kole. První kolo bylo pouze výběrovým, které určilo postup, ale druhé kolo přineslo mimořádně dobré výsledky a porota byla velmi, potěšena, že se zde již ve druhé kategorii, která není nejstarší kategorií, setkala s takovou kvalitou hry. A jak uvidíte, máme tu dva vynikající mladé houslisty, a myslím si, že úroveň těchto dvou hráčů je i v mezinárodním měřítku velmi vysoká.

I have to say it was amazing the results at the second category, especially at the second round. The first round was just a selective round which continued to the second round, but the second round showed extremely good results and the jury was very, happy to have the quality of playing here already in the second category, which is not the oldest category. And as you will see, we have a couple of outstanding young violinists and I think the level also internationally of those two players is very high.

Změna porotce na poslední chvíli

A last minute change in jury

Výraznou tvář letošního ročníku Kocianky je Daniel Matejča, který v roli porotce zastoupil Hanu Kotkovou. Nejen tu žádným nováčkem, v roce 2019 se stal laureátem soutěže. „Před sedmi lety jsem se soutěže zúčastnil jako soutěžící. Myslím si, že je mi málo na to, abych mohl hodnotit, a proto je to pro mě obrovská čest, že jsem tady mohl zasednout s těmi velkými kapacitami. Je to opravdu velká radost. Ačkoliv jsem v porotě soutěže takového formátu ještě neseděl, věřím, že to bude náročná, ale krásná práce.“

Daniel Matejča is a significant figure at this year's Kocianka, having stepped in as a jury member to replace Hana Kotková. He is no stranger to the Ústí competition, he was a winner of the contest in 2019. "Seven years ago, I participated in the competition as a contestant. I don't think I have enough experience to evaluate, so it's a huge honor for me to be sitting here with such renowned experts. It's truly a great joy. Although I've never served on a jury for a competition of this caliber before, I believe it will be challenging but rewarding work."

Rozhovor / Interview

Zoja Syguda

Když loni vystoupila na pódiu Kocianovy houslové soutěže, zaujala nejen svou technickou jistotou, ale především mimořádnou hudební vyspělostí. Účast v soutěži jí přinesla hlavní cenu a otevřela další umělecké příležitosti. Letos se do Ústí nad Orlicí vrací už nikoliv jako soutěžící, ale jako sólistka, která vystoupila na středním koncertu s Komorní filharmonií Pardubice. Jak se ohlíží za svým úspěchem, co pro ni znamená hudba a kam směřuje její další cesta?

Letos jste se vrátila do našeho města a vystoupila jste společně s Komorní filharmonií Pardubice. Jaké to je, vrátit se na místo svého velkého úspěchu?

Vrátit se tam, kde jsem zažila svou významnou zkušenost, je vždy speciální. Loňský rok pro mě nebyl pouze ve znamení vítězství na houslové soutěži, ale také úžasným časem stráveným mezi skvělými lidmi. Letos se vracím v jiné roli. Namísto emocí spojených se soutěžením mě provázela radost a potěšení hrát jako sólistka s orchestrem. To je pro mě čirá radost.

Vyhrála jste hlavní cenu na Kocianově houslové soutěži v roce 2025. Co pro vás tato cena znamená? Je to více radost, odhodlání nebo motivace do další práce?

Vítězství na Kocianově houslové soutěži je zajisté zdrojem obrovské radosti, ale ta nevydrží na dlouho. Ze začátku jde o opravdu čisté emoce: štěstí, úleva a vděčnost, že vaše tvrdá práce se vyplatila a byla oceněna. Soutěže bývají velmi intenzivní, proto se po nich vždy dostává úleva. Ale záhy poté se dostává něco hlubšího: zodpovědnost a motivace. Cena tohoto významu vám nastaví nové zrcadlo. Připomíná vám, že jste schopni něčeho dosáhnout, ale také, že potřebujete i nadále pracovat na svém růstu a nezůstat spokojen sám se sebou.

Je na hře na housle něco, co vás dokáže překvapit, nebo co vás baví objevovat?

Jedna z věcí, která mě neustále překvapuje, je, jak živý nástroj to je, v dobrém slova smyslu. Drobné změny, například úhel sklonu smyčce, tlak, rychlost, dokonce i vaše nálada se dokonale promítnou do kvality zvuku. Stejná fráze může jeden den vyjít jako vřelá, ale druhý den jako vzdálená či křehká. Tato nepředvídatelnost vás udržuje při životě. Také neustále rozvíjím různé barvy. Kde se smyčec dotýká strun, kolik žíní použijete, jak levá ruka vibruje, to vše ovlivňuje barvu a vy neustále objevujete nové kombinace, které jste dosud nevyužili. To je potom ta pravá hudba. Skladby, které jsem hrála před lety, dnes zahrají jinak. Vše je o růstu. Co se mi dříve zdálo čistě technické, mohu dnes hrát s určitým výrazem. Je to jakoby se vám skladba otevřela v novém světle, když jste na to připraveni.

Jak vnímáte své posluchače? Cítíte jejich energii během vystoupení, nebo se zaměřujete jen na hudbu?

To je důležitá otázka. Miluju hraní pro lidi. Pocit

Úspěch koncertu není měřen dokonalostí, ale tím, jak se po představení posluchači cítí
The success of a concert is not measured by perfection, but by how the audience feels after the performance

z plného sálu mi dodává obrovskou motivaci. Však když vyjdu na jeviště, jsem hluboce koncentrovaná na hudbu, jako bych vystoupila do pomyslné bubliny naplněné hudbou: technika, tempo, výraz.

Co byste si přála, aby si vaši posluchači odnášeli z vašich koncertů?

Chtěla bych, aby moji posluchači po koncertech něco cítili. Nějaký emocionální otisk, něco, co by jim pomohlo cítit se silně: klid, napětí, nostalgie, radost. Dokonce i když to nedokážou vyjádřit, přetrvává to. Také miluji ty chvíle během koncertů, kdy nastane takové zvláštní ticho, když ještě doznívá poslední tón a nikdo nechce být oním narušitelem ticha. Myslím, že úspěch koncertu není měřen dokonalostí, ale tím, jak se po představení posluchači cítí. Pokud by se i jen jediný člověk po koncertě cítil obohacen a naplněn, je to dostačující.

Když nehrajete na housle, čím se zabýváte, co vás baví? Máte nějaké koníčky, které vám pomohou vypnout?

Ano, potřebuji takové chvíle, kdy si mohu zregenerovat mysl. Myslím, že důležité je ticho. Po neustále znějící hudbě si vážím momentů ticha. Ráda chodím na dlouhé procházky. Pomáhají mi snížit napětí, které se mi nahromadí během hodin cvičení. Čtu knihy a poslouchám rockovou hudbu. Ráda fotím. Vážím si času stráveného s mou rodinou.

Vaše kariéra se vyvíjí opravdu rychle. Přemýšlíte, kde byste jako muzikantka chtěla zakotvit?

Zajisté. Mám své sny. V budoucnu bych chtěla být koncertní mistryní. Chtěla bych hrát ve významných koncertních sálech, na mezinárodních festivalech a spolupracovat s orchestry. Nejen kvůli prestiži, ale pro umělecký zážitek. Ale v této chvíli bych chtěla prohloubit svůj umělecký projev. Ne pouze hrát více koncertů, ale růst hudebně, pracovat s inspirujícími učiteli, zkoumat nový repertoár a nalézt svůj osobního zvuk a výraz. Současně se však snažím nemyslet moc dopředu. Zaměřuji se na nejbližší koncert, skladbu a zdokonalení. Držet věci při zemi a reálné. Těším se na své dvě vystoupení v České republice příští rok. Buďu hrát v Praze se Symfonickým orchestrem Českého rozhlasu a ve Zlíně s Filharmonií Bohuslava Martinů.

When she appeared on the stage of the Kocian Violin Competition last year, she impressed not only with her technical confidence, but above all with her remarkable musical maturity. Taking part in the competition brought her the top prize and opened up further artistic opportunities. This year, she returns to Ústí nad Orlicí not as a contestant, but as a soloist, having performed at Wednesday's concert with the Chamber Philharmonic Pardubice. How does she look back on her success, what does music mean to her, and where is her artistic journey heading next?

This year you are returning to our city to perform with the Philharmonic. What is it like to return to a place where you have already experienced success?

Coming back to a place where you've already had a meaningful experience is always special. Last year, I not only achieved success at the violin competition, but I also had a wonderful time there and met wonderful people. This time, I'm returning in a different role. I won't be accompanied by the emotions associated with the competition, but rather by the joy and pleasure of playing as a soloist with the orchestra. For me, it's pure joy.

You won an award at the 2025 Kocian Violin Competition. What does this award mean to you – more like joy, commitment, or motivation for further work?

Winning an award at the Kocian Violin Competition is, of course, a moment of great joy—but it doesn't stay only joy for long. At first, it's a very pure feeling: relief, happiness, and gratitude that the work you've put in has been seen and appreciated. Competitions can be intense, so there's also a sense of release afterward. But quite quickly, it turns into something deeper—more like responsibility and motivation. An award like that sets a new standard for yourself. It's a reminder that you're capable of something, but also that you need to keep growing and not become complacent.

Is there something that still surprises you or that you enjoy discovering on the violin even after years of playing?

What still surprises me most is how unstable the instrument is in a good way. Tiny changes—angle of the bow, pressure, speed, even your mood that day can completely transform the sound. The same phrase can come out warm and intimate one day, and distant or fragile the next. That unpredictability keeps it alive. I also keep discovering new colors. Where the bow touches the string, how much hair you use, how the left hand shapes the vibrato, it's like mixing paint, and there's always another combination you haven't tried yet. Then there's the music itself. Pieces I've played for years don't stay the same. As you grow, your relationship to them shifts. Something that once felt purely technical might suddenly feel deeply expressive. It's almost like the piece reveals new layers when you're ready for them.

How do you perceive the audience – do you feel their energy during the concert, or do you just focus on the music?

That's an important question. I love playing for people. The feeling of a full audience gives me enormous motivation. At the same time, when I go on stage, I am deeply focused, I enter a kind of "bubble" where the music comes first—technique, timing, expression.

What would you like the audience to take away from your concert?

I would like the audience to feel something after the concert. Kind of emotional imprint – maybe a piece made them feel something strongly: calm, tension, nostalgia, joy. Even if they can't explain it, it lingers. I also love these moments during the concerts when Silence that means something that rare feeling when the last note fades and nobody wants to break the moment.

In my opinion success in the concert isn't measured by perfection, but by whether the audience felt something real. Even one person walking away changed, inspired, or simply more present – that's enough.

When you are not playing the violin, what do you enjoy? Do you have any hobbies that help you "switch off"?

Yes, I really need such moments of reset for my mind. I think that Silence is very important. After constant sound I really value moments with no music at all. I love to go for long walks. It helps release tension built up from hours of precise playing. I read books and listen to rock music. I love taking photos. I value time spent with friends and family.

Your career is developing very quickly – are you already thinking about where you would like to move as a musician?

Yes, of course. I have my dreams. In the future, I would like to be a concert violinist. I would like to play on major concert halls, international festivals, collaborations with orchestras. Not for prestige alone, but for the level of artistic exchange. But at this moment I would like to deepen artistry, not just playing more concerts, but growing musically: working with inspiring teachers, exploring new repertoire, and finding a personal sound and expression. At the same time, I try not to think too far ahead. I am focusing on the next step—next concert, next piece, next improvement—keep things grounded and real.

I'm thrilled to be performing twice in the Czech Republic next year. I'll be performing with the Prague Radio Orchestra in Prague and the Martin Czech Philharmonic Orchestra in Zlín.

Rozhovor / Interview

Adam Skoumal

Každý muzikant by měl být tak trochu i skladatel
Every musician should be a bit of a composer

Výkony dvacátky soutěžících ve 4. kategorii sledoval z publika i vzácný host – sám skladatel povinné skladby Variace na cikánskou melodii pan Adam Skoumal. Jak řekl, je otevřený kreativní interpretaci svého díla. Pozorně sledoval všechny houslisty a o své postřehy se podělil s odbornou porotou.

The performances of the twenty competitors in category IV were also followed from the audience by a distinguished guest – the composer of the compulsory piece Variations on a Gypsy Melody, Adam Skoumal himself. As he noted, he is open to creative interpretations of his work. He listened carefully to all the violinists and later shared his observations with the expert jury.

Nyní jste slyšel vaši skladbu dvacetkrát jinak. Jak byste zhodnotil výkony mladých hráčů?

Líbilo se mi, že to každý pojal po svém. Bylo vidět, že to všichni nehráli stejně, a mám tam samozřejmě i své favority. Na druhou stranu mi přišlo, že někteří soutěžící se až moc drželi zápisu.

Jsem otevřený tomu, aby si to trochu upravili, třeba ve frázování nebo v tempu. Vůbec by mi nevadilo ani přidání nějakých ozdob, přece jen je to cikánská hudba, takže to k tomu patří.

Skladba je technicky náročnější, mohou na ní houslisté předvést, co všechno zvládají?

Je tam celá řada různých technik. Moje žena je houslistka, takže to mám naposlouchané – všechny ty figle a triky, které houslisté používají. Snažil jsem se tam zakomponovat co nejvíc z toho.

Skladba má v sobě všechny různé emoce. Odkud přišla inspirace na její zkomponování?

Kdysi jsem viděl krásný film – Cikáni jdou do nebe, ve kterém byla tahle melodie ústředním motivem. Je to dnes už klasika ze 70. let. Ten film je plný emocí, je tam láska, zrada i smrt a já jsem se snažil všechny tyhle pocity do té skladby nějak promítnout.

Jak dlouho taková skladba vzniká?

Je to různé, ale tahle skladba vznikala zhruba měsíc. Často to dělám tak, že něco napíšu a po čase se k tomu vrátím a upravím to. K téhle skladbě jsem se vracel opakovaně, protože jsem ji přepsal take pro jiné nástroje. Existuje verze pro flétnu, klarinet a violu.

Pracujete nyní na komponování nových skladeb?

Ted' se většinou věnuji skládání pro klavír a moje skladby bývají dost technicky náročné. Tentokrát jsem se ale rozhodl napsat něco lehčího, aby to bylo přístupnější třeba studentům prvních ročníků konzervatoří nebo i žákům ZUŠ. Pracuji proto na cyklu skladeb, který bude technicky jednodušší.

Co považujete za největší výzvu při komponování pro housle jako sólový nástroj?

Pro mě je to velká výzva v tom, že nejsem houslista, takže se snažím, aby to nástroji opravdu sedělo.

Jak jste se dostal ke skládání hudby?

Myslím si, že každý muzikant by měl být tak trochu i skladatel. Dřív to tak vlastně bývalo, když umělci jezdili na turné, očekávalo se od nich, že zahrají i něco vlastního. Minimálně třeba vlastní kadenci v koncertu. Bylo běžné, že interpret přidal i svou tvorbu. Dnes jsme mnohem víc specializovaní a tenhle zvyk se trochu vytratil. Já se ho ale snažím alespoň částečně udržet.

Jakou radu byste dal mladým hudebníkům, kteří by se chtěli věnovat právě i skládání, jak třeba začít?

Poradil bych jim, že když se jim líbí nějaká skladba, kterou hrají, ať si zkusí napsat něco podobného ve stejném stylu. Člověk pak zjistí, jak těžké je vyrovnat se nějakému mistru. Když hrají třeba Mozartovu sonátu, ať si napíšu aspoň pár taktů v jeho stylu. Najednou uvidí, že i to, co zní jednoduše, je ve skutečnosti dost náročné, a podle mě pak mnohem víc ocení samotnou skladbu i jejího autora. Určitě bych jim taky doporučil, aby si v klasických sonátách zkoušeli v některých místech vytvářet vlastní kadence. Tím se dá vlastně hezky začít.

You have now heard your composition performed in twenty different ways. How would you assess the performances of these young musicians?

I really enjoyed the fact that each of them approached it in their own way. It was clear that no one played it the same, and of course I had my favourites. On the other hand, it seemed to me that some competitors adhered perhaps too strictly to the score. I'm quite open to them adjusting it a little, for example in phrasing or tempo. I certainly wouldn't mind the addition of some ornamentation either. After all, it's gypsy music, so that naturally belongs to the style.

The piece is technically demanding, allowing violinists to demonstrate their full range of skills.

Yes, it incorporates a wide variety of techniques. My wife is a violinist, so I've heard a lot – all those tricks and devices violinists use. I tried to include as many of them as possible in the piece.

The composition contains a whole spectrum of emotions. Where did the inspiration come from?

I once saw a beautiful film, *Gypsies go to the Heaven*, in which this melody was the central theme. It's now something of a classic from the 1970s. The film is full of emotion: love, betrayal, even death, and I tried to reflect all these feelings in the composition.

How long did it take to write this piece?

It varies, but this one took about a month. I often write something and then return to it later to revise it. I came back to this piece several times, as I also arranged it for other instruments. There are versions for flute, clarinet, and viola.

Are you currently working on any new compositions?

At the moment, I mainly focus on writing for piano, and my pieces tend to be quite technically demanding. This time, however, I decided to compose something simpler, more accessible, for example for first-year conservatoire students or even pupils at music schools. I'm currently working on a cycle of pieces that will be technically less demanding.

What do you consider the greatest challenge when composing for the violin as a solo instrument?

For me, the biggest challenge is that I'm not a violinist, so I try to make sure the music truly suits the instrument.

How did you come to composing music?

I believe that every musician should also be, to some extent, a composer. That used to be the case in the past, when artists toured, it was expected that they would

perform something of their own. At the very least, they would play their own cadenza in a concerto. It was quite normal for performers to include their own music. Today, we are much more specialised, and this tradition has somewhat faded. I try, at least in part, to keep it alive.

What advice would you give to young musicians who would like to start composing?

I would advise them that if they like a piece they are playing, they should try to write something similar in the same style — even imitate it. It helps you realise how difficult it is to match a master. If they are playing, for example, a Mozart sonata, they could try to write at least a few bars in his style. Suddenly they will see that even something that sounds simple is actually quite demanding, and they will appreciate both the composition and its author much more.

I would also recommend trying to create their own cadenzas in certain places within classical sonatas, it used to be common practice. That's actually a very good way to begin.

A léta běží...

Vzpomínky na první roky mého působení v devadesátých letech na KHS (jako redaktor *Zpravodaje*), vždy uvozoval především soutěže, kdy jsem potkával v ulicích města Prof. Václava Snítla. Procházel se ve svém charakteristickém baretu městem, aby si připomenul dávno minulé časy, kdy do Ústí nad Orlicí jezdil za svým učitelem Jaroslavem Kocianem.

K setkání s panem Profesorem V. Snítlem docházelo opravdu téměř každoročně a siluetu jeho postavy jsem vždy vyhlížel, protože to byl pro mne úplný začátek Kocianovy houslové soutěže. Pro novější návštěvníky připomínám, že Václav Snítel byl členem poroty KHS celkem 30

krát, v letech 1976 až 2000 byl jejím předsedou. Životním krédem hudebníka Václava Snítla bylo připomínat odkaz svého učitele Jaroslava Kociana a to se mu nepochybně dařilo na různých „frontách“. Jak svoji mistrovskou hrou, tak svoji pedagogickou prací i působením v porotách KHS. Potěšující jsou i jeho nahrávky skladeb Jaroslava Kociana, ve kterých můžeme najít přímý odkaz a vodítko, jak by autor svoje skladby hrál.

Pokud byste chtěli jít Ústím nad Orlicí po stopách Jaroslava Kociana i Vy, můžete navštívit Kostel Naněbevzetí Panny Marie, kde si Mistr také zahrál s místní Cecilskou hudební jednotou. Nejdůležitějším místem je samozřejmě rodný dům Jaroslava Kociana. Najdete ho snadno – v ulici z náměstí za pekařstvím Sázava a lékárnou je Vegetariánská jídelna a to je ten dům! V prvním patře je umístěna pamětní deska s podobiznou, připomínající datum Kocianova narození 22. 2. 1883. Pokud máte čas a chuť pokračovat ve vycházce, kousek za městem směrem na Letohrad stojí Kocianova vila. Vidět ze silnice nad údolím Orlice je krásné a pohled za to opravdu stojí. Nepřehlédnutelná!

Je to skutečná dominanta místa. Na jejím štítě jsou vymodelovaná obří písmena J K a silueta houslí. Prvním kupcem po skonu Jaroslava Kociana byla rodina Kudrnáčova. Vzhledem k tomu, že paní Eva Kudrnáčová – Štanclová byla učitelkou tanečního oboru na hudební škole v Ústí nad Orlicí, nic nebránilo tomu, aby během soutěže hudbymilovné návštěvy mohly obdivovat místo, kde Jaroslav Kocian dříve žil. Několik fotografií dokládá i návštěvu vily z raných šedesátých let – na snímcích je profesor Václav Snítel a mladý soutěžící Václav Hudeček. Paní Eva Kudrnáčová – Štanclová ráda vzpomínala na to, jak návštěvu hostila ovocnými koláčky, a že mladému Hudečkovi opravdu chutnaly – jen se po nich zaprášilo!

A léta běží...

Mirek Němec

English version

Wihanovo kvarteto & Jan Mráček
 07. 05. 2026, 19.30
 Kostel Nanebevzetí Panny Marie

Renomované Wihanovo kvarteto slaví 40 let od založení. Prosadilo se vítězstvím na soutěži v Londýně (1991) a dříve i na Pražském jaru. Úspěchy sklízí po celém světě, třikrát bylo nominováno na cenu Královské filharmonické společnosti, působil jako rezidenční soubor ve Wigmore Hall a vydalo přes 40 CD.

The renowned Wihanovo kvarteto is celebrating 40 years since its founding. It rose to prominence by winning a competition in London (1991) and earlier at the Prague Spring Festival. It has achieved success worldwide, has been nominated three times for the Royal Philharmonic Society Award, served as a resident ensemble at Wigmore Hall, and released over 40 CDs.

Program 7. května Programme May 7th

8.30

Losování 1. kategorie
 First-category draw

9.00

1. kategorie
 1st category

13.00

Předpokládaný závěr soutěžního dne
 Expected end of the competition day

14.00

Seminář pro pedagogy, lektorka Małgorzata Skorupa (Polsko)
 Seminar for teachers, lecturer Małgorzata Skorupa (Poland)

19.30

Festivalový koncert, Wihanovo kvarteto a Jan Mráček, kostel Nanebevzetí Panny Marie
 Festival concert, Wihan Quartet and Jan Mráček, church

Kocianka objektivem našich fotografů

Kocianka through the lens of our photographers

Redakce
 Redaction

Zuzana Pecháčková
 Alena Kalousová
 Anička Kaucová
 Mírek Němec

Sazba
 Type

Leona Řeháková

Překlad
 Translation

Petra Przywarová

Foto

Tereza Ilgner
 Lukáš Prokeš
 Karolína Králová

Tisk
 Printed by

Grantis, s. r. o.

Náklad
 Quantity

200 ks

Vyhlašovatel a titulární sponzor

[ou] Město Ústí nad Orlicí

Generální partner

RIETER

Hlavní partner

Významní partneři

Pardubický kraj

